

et sensim irritation optimo jure tuo statuas, frustra
tandem conveniri inter loquacissimos amicos, qui quasi
ex voto vel jure jurando ^{complausus} semel statuerim nichil
referre. Ita siue Musae me^m, et Musarum Scotica
rum amor Batlaus amet, procul ab illo instituto
sum, et cum ad literas tuas aut poemata sapientio
quorum sola laudes omium oratorum facundiam,
exerecent partem culpas occupationibus tribui volo,
quas ~~ne~~ fingens me nec simulare nosti, partem tibi
quod non nosti; qui laudabilis olim ut ~~serenitati~~
nostra videbatus, tandem elogium omne ^{et} omne
terram excessisti, sane exhaustisti, lassasti. ^{dis,} Silen
tium denique Babbutienti, nono nimioque ^{et} post dicens
Bi argumento quotidie imponis. Et quia negat ^{lere, &} op
portune Scotos laboranti Bataviae succurrere? quibus
ut te totum tradam, finem infelici oratione inter
tam dissonos strepitus abrupte facio, meo more, auctor.
Vale viro Summo, et uteunque loquerantur silencium
amari te et estimari, ut meritis, credo a semper. Tu
Neomagicianus meritissim noctis. 18. Augt. C. H.
1634

Praestantissimo Haaffio tantum nunc
salutem dici cupio, scriptum propediem
et manitornis prudentissimum auto.
^{de nonnullis} nemquae illustrandas Historiae;
quam feliciter pessereit, apprime
ni fallere, conduceo judicabit. Vondelius
et Patrum vestrum saluto, viros nescio
an ignatos sibi, certe non notos satis
ambibus.

Batlae.

(201).
Ne te querare cœcis passim connijs a tergo impeti, ecco mi
Batlae archetypas rugas meas, censuano, quam apud
Mylium nostrum prope*re* in te strinxi: *εἰς τὰ ΟΚΛΗCA*
ingnam, istas. fugit horret uterque; qua sane nos
trum fugit horret uterque in epigrammate, prater
ista, valde tuo. Expende vim verborum: Rides quid
dixeris, quid fecerimus = ego apponam, et vel te judice
licentias poeticas nimium audaculas vitium damnata
bitur. Vale tamen, et sapius labere; nam ut pœnæ
conceptus

corruptus, pluribus te defendas, ab honore Principis, quem
nos tuoi decuit, alter scopus est. Drunæ in castris 24.
Sept. 1834.

In Bartazi lapsum de fuga Imp.
utriusque exercitus ad Mylium.

Unde mens, Myli, male dormitavit Homerus?

Unde quod hic gestum non fuit ille refert?

Trajecti, Bredæ, quod Iberi, quod victor Iberi
fecerunt, fugæ sit. Non fuit umbra fugæ.

Fato, consiliis Lente concessit uterque:

Mentior; nunc vatem fugit uterque Ducum.

Constanten!

Drunæ in castris 24. Sept. 1834.

Smithio.

Doctissime atque humanissime Domine.

(202).

Quod ab Epigrammate, cuius spem nuper aut magis
metum feceram, in Elegiam pene affluxerim, in
causa est non stili mei genus, qui in Laconismo
satis sibi placet, sed qui me toties gravem tibi, et
importunum afficit, rei antiquaria insanus amar.
Ob hanc suim, ut domi tuos saleo, non mea sponte:
Dumque genera jocando immora passim supellectilis per
currere destino, speciebus me et individuis violenta
voluptate implicatum sonsi. Tuae humanitatis est
et hæc fastidio, et insolens dictiones, et, quod caput ast,
norum ubique imperitiam condonare. Homini inter
liberatos nunquam bene censio, nunc vero librum
omnium opæ, quorum in tot stipium veteri, sed nova
sibi sylva maxime indigebat, penitus destituto; otio
autem vel successu prorsus hic non uso, sed inter
lituos ista et armorum strepitus, inter negotia
benigne, et quorum decens ipse festis es, autæ perpetuas
tumultus desultorii scripti tanti. Id si facis, amice
Smithi, et ferre me sine rictu magnanime status;
curabo, domi propteriam versiculos hos qualescumque
elegantib[us] characteres in tabellam transcribendas, cuius ad
vestibuli tui postero appensa, is duplex usus erit, ut
quos penes te sedens hospes viderit, excedens ruminet,
et eadem opera, quanti beneficij reus dimittatur
intelligat, qui quos comitem thesauros aperuas, doctius
ignaro cuique explicaveris. Interim has archetypas
habeto nugas, et me ama. Drunæ in castris W. Cal:
Octob: 1834.

AD